

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemani ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in štiriletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Deželni zbor goriški

je imel včeraj 8. januarja svojo 8. sejo, katere so se udeležili vsi poslanci z nadškofom dr. Sedejem in cesarskim namestnikom princem Hohentholer, katerega je spremljal dvorni svetnik grof Attems.

Kmalu po peti uri otvori deželni glavar dr. Pajer sejo ter pozdravi zbornico in ces. namestnika. Na to poprime besedo princ Hohentholer ter pozdravi zborovalce v ital. in slov. jeziku tako-le:

»Visoki deželni zbor!

Naj mi bode dovoljeno, da Vas, častiti gospodje, o priliki danes začudenja od tega se zasedanja v imenu vlade najvljudneje pozdravim. — Vlada upa trdno, da bode mogoče premagati težave, katere so cvirale konstituiranje deželnega zbora v zadnjem zasedanju. Dolgo tega že pogreša dežela blagoslovenega dela svojega deželnega zbora, in živo želi in hrepeni ljudstvo po rešitvi mnogokaterih važnih in nujnih del od strani tega zastopa. — Zatorej pa bode tudi vlada podpirala z vsemi svojimi močmi vsako prizadevanje, da se pride do složenega in mirnega dela na gospodarskem polju. V tem smislu usojam se voščiti Vašim posvetovanjem prav srčno najboljših uspehov.

Počlašujem se slednjič predstaviti visoki zbornici gospoda svetnika grofa Attems kot zastopnika vlade.

Vsled dogovora med vseni strankami deželnega zbora dvigne se deželni glavar in z njim vred vsa zbornica, ki stoje poslušna besede sočutja in sožalja radi velike nesreče, ki je zadela prebivalce v Siciliji in Kalabriji po velikanskem potresu zadnjih dnaj. Kjer so stala cvetoča mesta s sto tisoči ljudij, obkoljena z gostimi vami in bogato zemljo, leže zdaj razvaline in podrtine, ki krijejo nešteti človeških žrtev. Od vseh strani sveta prihajajo izrazi sočutja in sožalja z nesrečnimi kraji ter podpore v blagu in denaru za preostale reveže, ki so zgubili vse, kar so imeli, veliko njih tudi zdravje. Sklene svoj nagovor z besedami (v ital. in slov. jeziku):

LISTEK.

Ah, bile so samo sanje!

(Ivo Poljančev.)

Glej tedaj, ko se poslavljajo rumeni žarki potapljačevega se solca, ko se razlije čez mirno poljano lahen sen, da vstrepeče in zadržti, kot bi potegnil mehak veter čez srebrne strune vijoline, tedaj zahrepeni moja duša k lahnošumljajoči Vipavi, k njenim srebrnim valčkom. —

Haj, kdo bi je ne ljubil Vipave, lahne hčerke pomladi, kdor je vzrastel ob njenih bregovih in poslušal mehak, tajni šepet njenih valov.

Bilo je nekoč, ob istem sanjavem času. Nameril sem svoj korak čez z duhtečimi cvetkami posejane senožeti in zavil proti reki. Pri bližnjem leskovem grmu sem vrezal prožni prot in privezal nanj vrvice s trnekom. Trnek z nitjo sem vrgel v vodo, a prot sem zapičil ob breg. Storil sem vse to mehkično, kot preje dan na dan, ko sem presedel najlepše ure ob vodi in se vračal pozno zvečer prazen domov — pač srečen briič. —

»Usojam se predlagati, da se me pooblasti odposlati kraljevskemu ministerstvu v Rimu v roke ministerskega predsednika svoto 5000 K, ki se izplača iz deželnega zaloga v pomoč poškodovancem po potresu v Kalabriji in Siciliji«.

Poslanci so molče pritrdili predlegu in seja se je zaključila v znamenje sožalja. Prihodnja seja bo v ponedeljek 11. jan. ob 5. uri popoldne.

Razpor med dr. Tumo in Andr. Gabrščekom.

(Dalje.)

Zbežal je in poslal mi to-le pismo:
V Gorici, 8. II. 1902.

Dragi prijatelj!

Naznanjam ti, da ne skličem več za svojo osebo izvrševalni odbor ter s tem odslgam od sebe predsedstvo. Vidim, da je najbolje, ako se politično vodstvo unifikuje v tvoji osebi. Mene je itak treba za podrobno delo, koje nikedo ali malokedo zasleduje. Gotov sem, da pripravim nov in sigurnejši terrain i za politično delo. Hočem biti prost vsake sponje pri pozitivnem delu. Tega potem izvrševalnega odbora ne bode mogoče vriniti. Imam pa veselje in moči že dovolj!

Ne tolmači tega koraka drugače, kakor ga nameravam. Za resno delo mi je, tega se ogiblje v politiki vsakdo (!). Ogniti se hočem iz ljubezni do dela vsakdanji brez ciljni politiki.

Javno se ne odrečem vodstvu stranke in deželnozbornskemu mandatu, dokler tako ne sklenete. — Naznanjam ti to pismeno in oficijelno, da boš vedel, da teži dejansko vodstvo politike zopet na tvojih ramah.

(Sklede nekatere točke, ki se ne tičejo več stranke in konča):

Iskreni ti pozdrav na novo pot!
Tvoj stari

Dr. H. Tuma*.

Še malo časa poprej je sklical ožji goriški krog izvrševalnega odbora in načrtal nam obsežen program političnega dela. — Toda izjalovilo se je nekaj, kar

Sedel sem v mehko travo, prisluškoval skrivnostnemu šepetu valov in se vdal sanjivosti in poeziji, ki je kipela v tem balzamičnem, večernem vzduhu iz te čarobne okolice.

In tedaj se je dvignila pesem tam na poljani, sprva tiho, lahko, uspavaljoče, pozneje razločnejše, glasnejše in nežni zvoki te pesmi so se zgubljali v šumenju valčkov. Vzdrnil sem se iz opojnega snu in okrenil proti strani, odkoder so pripluli glasovi. Glej, deklica, krasna kot v prvi pomladi snežnobeli zvonček, kot v cvetočem, jasnem majniku drobna duhteča šmarnica, je prihajala po gladkeji stezi ob Vipavi in pela ono prešernovo: »Strune milo zadonite«. In ta glas, ta mehki nežni glas, glas onih čistih neskrbnih otroških duš, v kojih ni niti sence črne strasti. Iz jasnih žametnih oči seva njih neomadeževana duša, čista kot kristal. Ah te oči, te velike modre oči, lica bela kot mleko, rdeča kot kri, ti v gosto kito spleteni črni lasi. Lahno je stopicala čez mehko travo, kot kako nadzemsko bitje. Mislil sem, da gledam sanjo, veliko sanjo. Prihajala je vedno bliže in bliže, ni me zapazila.

je odločevalo, namreč: dr. Tuma ni bil več izvoljen v deželni odbor, kamor je kandidoval v vseh možnih kombinacijah. Pribito je, da bi bil dr. Tuma ostal v stranki, ako bi bil izvoljen v deželni odbor. Upam, da dr. T. vsaj tega ne bo tajil. — Ker se to ni zgodilo, je vrgel puško v koruzo in zbežal. — Kako naj imenuje vsak pošten politik tako ravnanje?

Koliko boja je bilo v deželi ravno za dr. Tuma! Ali ko je bilo treba najtesneje skleniti vrste, izpopolniti organizacijo in delati nesebično, je zapustil stranko, da bo možak »prost vsake sponje« in da si počasi pripravi... »nov in sigurnejši terrain za politično delo«.

Kje je bil dr. Tuma celih dolgih 6 let? — Zašel bi veliko predaleč, da bi nselikal tisto toli nsglašane »pozitivno delo«. — Ponujal in vsiljeval se je vsem — strankam; koketoval je v Gorici s klerikalci; hodil je za socialisti v Trst in Ljubljano; ali vsiljeval se je tudi narodnim radikalcem za modrega učitelja in vodnika; njegovo srce je kipeloz za trpine-delavce, ali obenem je hotel biti organizator trgovcev in obrtnikov ne le na Goriškem, marveč ra vsem Slovenskem in je šel celo na trgovski shod v Ljubljano. Korčno bi hotel postal — sgrarec, ako bi ga bili hoteli sprejeti takrat, ko se je njemu to poljubilo. Zamudil je pravi trenotek, ker sgrarstvo se mu takrat še ni zdel tisti... »sigurnejši terrain za politično delo«. Ko so vse vrvi popokale, se je odkrila v njem zopet stara duša socialnega demokrata, — in danes je njen organizator na Goriškem. No, dvomim, da je to tisti »nov in sigurnejši terrain«. V naši deželi mu tu ne bodo cvetele rože.

Dovolj! Zaključujem, dasi bi mogel še veliko povedati na članek v »R. P.« Morda bo še prilika, ako bom izzvan. — Nered sem se spustil v to polemiko, ali molčati nisem smel. Dolžan sem bil stranki in svojemu imenu, da sem zavrnil vsaj glavne obdolžitve*.

**

Na ta Gabrščekov odgovor je priobčil dr. Tuma v »Rdečem Praporju« novo pojasnilo, v katerem pravi med drugim:

»Pavlice, kako krasno si pela. Cel dan bi te poslušal, tako si me očarala«.

Obstala je, popravila si mehke laske, ki so ji lezli na čelo:

»Ivo, Ivo, kako si me prestrašil«.

»Oprosti dušica, nisem hotel motiti te krasne pesmi, zato se ti nisem prikazal. — Toda glej Pavla, kako ljubke potočnice si nabrala«.

Imela je šopek svežih, živomodrih potočnic.

»Da, da potočnice, niso li zale? Ah, Ivo čuj, kaj se mi je sanjalo nocoj. Ti si vml. Ugasnil je čar tvojih oči in izgnilo je življenje z lic. Položili so te na mrtvaški oder in te okrasili s potočnicami, katere ti najbolj ljubiš. Tako lepo so se vjemale te drobne cvetke s tvojim bleđim obrazom.

»In ti je bilo kaj žal po meni, Pavlica?« Pogledala me je s svojimi velikimi, mehkiimi očmi, nato pa se je zasmejala z zvonkim glasom:

»Saj so bile le sanje!«

Stopila je prav k vodi, tja, kjer je bil nastavljen trnek, na katerega sem popolnoma pozabil. — Tlesknila je z rokami:

»Vsled mojega pojasnila v št. 37. »Rdečega Prapora« od 9. maja radi napada v »Slovenskem Narodu« v uvodnem članku dne 4. maja št. 104 se je oglasil avtor tega žalostnega članka v osebi gospoda Andreja Gabrščka, deželnega poslanca slovenskih mest in trgov, predsednika izvrševalnega odbora narodno-napredne stranke, predsednika trgovsko-obrtne zadruge, predsednika nadzorstva goriške ljudske posojilnice, lastnika tiskarne in »Soče« itd. itd. Gospoda Andreja Gabrščka ni sram priznati, da je zavratnim potom spisal članek 4. maja 1908 iz Trsta. Enako zavratno me je napadel že leta 1905 v istem prvaškem listu in na enak način. Pri shodu častnikarjev, ki se je vrtil v Opatiji onega leta, je opozoril na nevarnost moje osebe zastopnika »Edinosti« in »Slovenskega Naroda«, napisal promemoria, ki ga je poslal »Slovenskemu Narodu«. Ta promemoria se je sprejel neizpremenjen kot uvodni članek in svoje najvišje dovoljenje, da se je dopis obelodanil, je dal dr. Ivan Tavčar. Ta je bil načelnik narodno-napredne stranke v Ljubljani in je bil mož, na katerega sem se bil svoj čas obrnil, da se poravnava spor med Andrejem Gabrščkom in učiteljstvom na Goriškem, ki se je zateklo k »Slovenskemu Narodu«. Opozoril sem takrat dr. Tavčarja na nezmisel tega spora in kako bridko je potreba, da se učiteljstvo obrne proti pretečemu klerikalizmu na Goriškem. Dr. Ivan Tavčar je vsled mojega posredovanja tudi prenehal s polemiko, in ko je šlo za ustanovitev napredne stranke v Gorici, sem bil v družbi z gospodom Andrejem Gabrščkom v Ljubljani, kjer smo se dogovorili za skupno taktiko.

Od tistega časa nisem prišel z dr. Tavčarjem v nikako dotiko več. — Kljub temu pa je sprejel perfidni, umazan članek leta 1905 proti meni. — Na ta članek nisem bil ničesar odgovoril, ker nisem bil takrat v nobeni stranki, in mi je bilo docela vseeno, kaj gospod Andrej Gabršček pisari. Moja zaslonba na Goriškem je bila vsikdar v ljudstvu, torej je vseeno, ali mi gospod Andrej Gabršček daje nimbus ali pa me blati. Nasprotno celo trdim, da bi mi bolj ško-

»Ribica, ribica na trneku, Ivo, kako je lepa, kako se leskeče, kako se trudi, da bi vbežala, revica«.

Potegnil sem trnek iz vode in na njem je visela drobna, srebrna ribica.

Pavla je hitela, da sname ribico s trneka. Toda glej nesrečo. Ribica pade v vodo in trnek se zaplete deklici v obleko. Poskušala ga je na vse načine rešiti, a ni šel in ni šel ta porednež. Tedaj sem pristopil jaz in ga spravil srečno in varno iz obleke. Objelo me je takrat s vso silo močno hrepenenje. Sklonil sem se in jo pogladil lahno po čelu. Ah ta vzdih... Vstrepetala je duša, vzdrhtelo nemirno srce.

Zarudela je kot mak: čemu moti harmonijo moje duše in vskliknila z očitajočim glasom:

»Ivo, Ivo, ti poredni Ivo. Glej namenila sem ti cel šopek potočnic. Bile bi tvoje. Toda sedaj jih ne doboš, za kazen«.

In odbrzela je kot srna lahnih korakov čez pisane senožeti.

Na vasi pa je nazvonilo večerni ave.

dovalo, če bi megospod Gabršček hvalil, kakor pa če me psuje. Kadar gospod Gabršček otepa okoli sebe, vsakdo ve na Goriškem, da gre za njegove interese.

Na enak način je poskusil gospod Gabršček svojo srečo s člankom v „Slovenskem Narodu“ od 4. majnika. Na ta članek sem bil dolžan dati pojasnilo v glasilu svoje stranke in dal sem ga mirno, brez osebnosti. Kljub temu se drzne gospod Andrej Gabršček v „Soči“ trditi, da je bil on izzvan. Pisal je dva skrajno perfidna članka proti meni v „Slovenskem Narodu“ anonimno — zato je on izzvan! A to bi bil kdo drugi avtor članka v „Slovenskem Narodu“ od 4. majnika, bi razumel, da se je gosp. Andrej Gabršček oglasil. No, da je on sam to pisal in da ga ni sram se izdati za avtorja, temu se čudim. Najbolj je pa značilno za tega gospoda, da podpisuje vsebino „Narodovega“ članka. Gospod Andrej Gabršček bije namreč sam sebi v obraz, ako piše to, kar je zapisano v „Narodovem“ članku. On skuša vzbuditi sum v socialno-demokratični stranki proti meni s tem, da pravi, da sem bil nekaj panslavist in trdi, da sem bil raditega odpuščen kot učitelj v Postojni leta 1879. No, gospod Andrej Gabršček je bil sam tisti, ki se je radi napada „Gorice“ na mojo osebo radi izpusta iz službe obrnil na postojinske rodoljube ter se tudi pri meni informiral. — On je torej dobro vedel razloge mojega odpusta, namreč, da sem od vseh uradnikov in učiteljev v Postojni imel edino jaz pogum voliti svobodno slovenskega kandidata proti nemčurškemu, da sem bil raditega ponovno v preiskavi in končno odpuščen, ker sem bil baje republikanec in sem kritiziral civilno listo. Gospod Gabršček je s priznanjem, da je avtor članka v „Slovenskem Narodu“, javno priznal, da je lagal, obrekoval in zavijal. Za voditelja Slovencev na Goriškem je to posebno častno, kakor tudi za stranko, ki ji stoji na čelu!

Gospod Andrej Gabršček se drzne trditi, da sem ostal v Trstu, kjer sem bival od leta 1887 do 1890, osovražena oseba, ki jo je vse popustilo. No, gospod Gabršček dobro ve, v kaki družbi sem bil. O t. družbe imenujem imena: dr. Otokar Rybar, dr. Janežič, prof. Ivan Mahar, urednik Furlani, trgovec Ivan Mankoč in državni poslanec Matko Mandić. Eno leto je bil v naši družbi tudi dr. Matko Leginja za časa sodne prakse. Ta družba je bila zgolj privatno omizje, in v politiko se ves čas, kar sem bil v Trstu, nisem mešal. Mirno se sklicujem na te gospode. Štejem jih še sedaj za svoje prijatelje in oni se proti meni še tako obnašajo. S svojo trditvijo pa gospod Andrej Gabršček stavi te gospode pred alternativo, da izjavijo: „da so gospoda Gabrščka informirali o meni tako kakor piše „Slovenski Narod“, dočim se proti meni obnašajo, kakor so se vselej

Pisal sem ji nekoč iz tujine pisemce polno toplih pozdravov in spominov iz nekdanjih dni neskrbne mladosti. Opisala mi je samo te vrstice:

„Ivo, Ivo, ne vznemirjaj mi srca. Prosim te, ne piši več, bile so samo sanje, mladostne sanje.“

Ah in bile so tako krasne sanje!

In še sedaj hranim ta list.

**

Glej tedaj, ko poljublja zadnji solni žarki pisane poljane, ko objame mir polje in gore, tedaj prihajam čisto k zeleni Vipavi.

Spomini, spomini, tisočeri spomini.

In ko potegne mehak zefir čez vse-mir, tedaj zavrži, zaječi, zaihti tako skrivnostno v vrhovih sočnih vrb in visokih topol, kot bi plakalo malo dete.

Tedaj se mi dozdeva, da slišim plakati dete, tvoje, tvoje dušo.

Toda nič ni. Sanje vse samo le sanje. —

Le Vipava podi srebrne valčke naprej v brezmejno dalje.

(to bi bila seveda grozna hinavščina); ali pa sploh z njim niso govorili o tem.

(Dalje pride.)

Politični pregled.

Državni zbor sklican.

Predsedstvo poslanske zbornice je sklicalo sejo 20 t. m.

Notranji politični položaj.

Ministerski predsednik baron Bienenrth je bil dne 7. t. m. v avdienci pri cesarju. Poročal mu je o političnem položaju. Danajski listi pišejo, da želi cesar dati se obvestiti tudi še po drugih vodilnih političnih osebah. Pričakovati je torej, da bodo te dni razni poslanci poklicani pred cesarja. V čeških krogih se govori, da hoče baron Bienenrth eventuelno ustvariti še eno resortno ministerstvo, a v slučaju skrajne potrebe tudi eno ministerstvo brez portfelja.

Istotako se v čeških krogih zatrjuje, da dobe Jugoslovani ministarstvo brez portfelja.

Slednjič javljajo „Nar. Listy“, da se, ako ne pride do koalicijskega ministerstva, proglasi sedanje provizorično ministerstvo definitivnim.

Dopolnilna deželnozborska volitev v Istri.

Na deželnozborski dopolnilni volitvi v Istri, ki se je vršila dne 7. t. m., je bil soglasno izvoljen za poslanca dr. Ivan Povšič, odvetnik na Volovskem.

Deželni zbor kranjski

se je sešel včeraj. Zanimanje za to sejo je bilo splošno. Ljudstvo je uže v jutranjih urah hodilo okoli deželnega dvorca. Ko se je prikazal na pragu dvorane deželni predsednik Teodor Schwarz, zagnala je galerija in poslanci baronski krik proti Schwarzu. Čuli so se klicati: Vens Schwarzem, pfaj, morilec, tiran, vodja žandarjev, zatiralec, dr. Oražen je molil Schwarzu krvav robec in klical: tu liži slovensko kri, lopov, nerodnež itd. Ko je nastal za nekaj časa mir, se deželni glavar spominja cesarjevega jubileja, kateremu so poslanci zaorili živio. Nato se spominja potresa na Laškem. Schwarz je ves čas blede sedel na svojem mestu. Ko je hotel Schwarz govoriti, je nastal tak hrup, da se ni nič razumelo, kaj je govoril. Videlo se je, da Schwarz ni več mogel na Kranjskem. Zatem se je vršila volitev v deželni odbor. Dr. Iv. Šusteršič se je deželnemu odborništvu odpovedal; na njegovo mesto je bil izvoljen Evgen Jarc. Iz cele zbornice je bil izvoljen deželnim odbornikom dr. Pegan. S. L. S. je nato uročila več nujnih predlogov. Zatem vpraša dr. Triller dež. glavarja, ali mu je znano, da se nahaja v okolici deželnega dvorca mnogo orožnikov, ki imajo namen braniti Schwarz. Spet se je vsula ploha povok na Schwarz, ki se je blede kot sveča počasi zmuznil po stranskih vratih iz dvorane. Zatem se je seja zaključila. — Seja se je nadaljevala popoldne. — Poslanci S. L. S. so stali čeli čas razgrajen mirni. Oai so ubrali druge korake proti Schwarzu.

Dogodki na Balkanu.

Razburjenje, katero je povzročil govor srbskega ministra za vnanje zadeve v srbski skupščini in katerega smo omenjali v zadnji številki našega lista je doseglo svoj višek v članku, katerega je v četrtek priobčil na Dunaju izhajajoči vojaški list „Armees-Zeitung“.

V tem članku se naravnost pozivlja Avstrijo, naj prične proti Srbiji vojsko, ter naj Srbijo naravnost zasede. Seveda je vojska s peresom in na papirju jako cena reč in da ne bodo vsled omenjenega članka že jutri začeli pokati kanoni, vendar pa postaja balkanska štrana vedno bolj zamotana in ne more danes nobeđen še trditi, da se bo dalo balkansko vprašanje rešiti brez vojne, kajti odkritosrčnosti pomanjkuje povsod. Angleška le še nadalje kujska in je baje obljubila Turčiji pomoč, ako bi prišlo do vojske. Istotako se tudi Rusija nekako čudno vede nasproti Avstriji, in Italiji itak ne smemo ničesar zaupati. Mogoče pa postopati Angleška in Ru-

sija proti Avstriji tako samo zaradi tega, da bi iz nje vendarle izsilili kolikor mogoče velike kompenzacije za Srbijo in Črnogoro in za Turčijo, ne da bi hoteli tirati stvari da skrajnosti.

Darovi.

Za „Šolski Dom“

je došlo našemu upravništvu: Nikolaj Sedej, kaplan v Podmelecu 2 K.

Za „Božičnico“

„Šolskega Doma“ je daroval g. Ant. Jeretič, trgovec v Gorici 3 torbice, 24 ducatov svinčnikov, 24 ducatov ročnikov, 300 risank, 1650 pisank in 16 škatelj različnih peres. Srčna hvala!

Novice.

Deželni zbor goriški je s cesarskim patentom zopet sklican v zasedanje, in zdaj se mora pokazati, ali je v svoji sedanji sestavi sposoben za delo ali ne. Imel je sicer že včeraj svojo prvo sejo po novem letu; ali ker je veljala ta seja le veliki nesreči, ki je zadela dve lepi pokrajini v Italiji, Sicilijo in Kalabrijo, ni prišlo še do odločitve. Zbornica sama je prepričana, da v prihodnji seji, ki bo v pondeljek, se bo morala stvar odločiti. Ali se stranke do tedaj sporazumejo radi volitve v deželni odbor, ali pa ne. V prvem slučaju pojde vse gladko kakor po vrvi; v drugem slučaju se bo nadaljevala obstrukcija, kakeršno smo doživeli v jeseni, in deželni zbor se zaključil ali tudi takoj razpusti, na kar bi sledile nove volitve.

Vlada se veliko prizadeva, da bi vdhnila sedanjemu zboru duha življenja in dela, da ne bi trebalo zopet voliti. — Stranke se med seboj razgovarjajo ter stavljajo svoje zahteve in protizahteve, pogoje in protipogoje. Na slovenski strani se ne vzdržujejo več glede odbora načelna, ampak le še osebna nasprotstva. Ako se še te poravnajo, je upati na složno postopanje pri volitvi. — Na italijanski strani so večje težkoče, ker strankama ne gre samo za volitev v deželni odbor, ampak tudi za nadaljno postopanje v deželnem zboru.

Danes so stvari še tako zavožene, do niko ne more reči, kako končajo. Delajo se vsakovrstne kombinacije in bujni domišljiji ne manjka obilnega gradiva. — Slov. ljudska stranka zastopa stališče, da vse stranke naj bodo v odboru zastopane, vsaka po svojem odborniku. Slov. krščanski poslanci imajo upanje, da to stališče tudi zmaga. Mi pa pravimo k temu: Bog daj! kajti zmešnjav in prepira je bi'o že dovo lj!

Konsorcij pekov v Gorici. — Konsorcij goriških pekov je dal tiskati cenik kruha, katerega imajo pribitega vsi goriški peki v svojih prodajalnah. Cena kruha je od novega leta naprej sledeča: Kruh bel, fin po 44 vin. kg, kruh bel po 40 vin. kg, kruh sirkov po 36 vin. kg, rogeljčki veliki 4 kosi 16 vin., rogeljčki mali 4 kosi 12 vin., kifelnj in lunčke 4 kosi 12 vin., kruh ržen po 40 vin. kg.

Cena kruha je torej poskočila za 4 vin. pri kilogramu. Ni nam treba posebej povedati, da je ta povišek vzbudil splošno nevoljo pri goriškem meščanstvu. Slišali smo mnogo pritožb in mrmanja. Noben povišek živil ne tako hudo zadene ljudstvo, kakor ravno povišek cene kruha. V koliko je bil povišek cene kruha upravičen, ne bomo preiskovali. Pekovski mojstri pravijo, da je cena moke poskočila, da pekovski pomočniki zahtevajo povišek plače itd. Ali res je tudi, da pekovski mojstri imajo v razmerju z drugimi obrtniki večje odstotke dobička. Sicer mi pekovskim mojstrom privoščimo dober zaslužek, po sebnosti pa še, ker je skoraj polovica goriških pekovskih mojstrov slovenske narodnosti, a ceno so imeli zvišati le finejšemu kruhu, kifeljčkom, kruhu iz mleka itd. Navadnemu kruhu pa bi imela ostati sedanja cena. To smo na-

pisali na željo nekaterih slojev iz nižjega stanu, ki so s povišanjem cene kruha najbolj prizadeti.

Smrtna kosa. — Kruta smrt je spet posegla po mladem, mnogo obetajočem človeškem bitju, ki je obetalo mnogo svoji materi, družini, svetu, ljudstvu, našemu narodu. Sedmošolec Alojzij Podgornik iz Čepovana je legel v hladni grob, v katerega ga je pahnila grozna morilka sušica. V sredo na praznik sv. treh Kraljev so v Čepovanu izročili črni zemlji njegove zemeljske ostanke. Prihitelo je k pogrebu mnogo sošolcev in velika množica ljudstva. Več govornikov se je poslovalo od dragega ranjkega, ljudstvo je ihtelo ob odprtem grobu, v katerega so devali še nepopolnoma razvito mlado bitje, telo plemenitega mladeniča. Pevci so peli žalostinke, zvonovi so turobno zvonili in srca vseh so pošiljala k Vsevečnemu prošnjo, naj sprejme med svoje nebeške prebivalce tudi tega pozemeljskega črva, ki je zgodaj končal svojo zemeljsko popotovanje. — Počivaj v miru, blaga duša!

Razdirači na delu. — Ni ga slovenskega podjetja v Gorici, ni je ustanove v mestu, ki bi bila tako važna in za obstoj slovenskega elementa v mestu tako velikega pomena kakor je „Šolski Dom“. Pred 18 leti niso imeli Slovenci v Gorici še nobene šole, nobenega otroškega vrtca. Kaj se je godilo v takih razmerah s slovenskimi otroci, je umevno: poitalijančili so se; stariši so še govorili slovensko, otroci jim pa že odgovarjali furlansko. Italijansko prebivalstvo Gorice se je množilo na račun Slovencev, ki so prihajali z dežele v mesto, in tako bi bilo še dandanes, ako bi ne bilo „Šolskega Doma“. „Šolski Dom“ je najtrdnjša trdnjava slovenstva v Gorici. Neveljivih zaslug so si pridobile za slovenski narod tiste osebe, ki so ustanovile „Š. D.“, ki so ga podpirale in ga pospeševale in še pospešujejo njegove intencije. In na čelu teh plemenitih rodoljubov stoji že od prvega začetka dr. Gregorčič, ki je za idealni namen žrtvoval poleg duševnega dela razmeroma ogromne denarne svote. Kdor ima še iskro poštenosti v sebi, mora priznati, da so Slovenci v Gorici večno hvalo dolžni „Šolskemu Domu“ in posebno še njegovemu ustanovitelju in voditelju dr. Gregorčiču. Škandal vseh škandalov je tedaj, da se najdejo ljudje, ki se štulijo za Slovence, a pri vsaki priliki napadajo „Š. D.“ in njegovega predsednika dr. Gregorčiča ter na ta način ovirajo plemenito, idealno narodno delovanje tega zavoda. In taki brezvestni ljudje se nahajajo okoli „Soče“, a na čelu jim Andrej Gabršček! Ljudje, ki tako delajo, ki tako škodujejo slovenski stvari v Gorici kakor ti strastni strankarji, zaslužijo, da bi se jih z bičem zapodilo iz mesta. Uprašamo jih, kdo jim pa brani tekmovali pri tem narodnem delovanju? Kdo jim brani vstanjavljati šolske vrtce, ali ljudske šole? Kdo jim brani pristopiti k „Š. D.“ kot ustanovniki v tolikem številu, da bi ga lahko v roke dobili in potem vzdržavali? Grdi hinavci! Gabrščeku kaj takega ne diši, ker dobro ve, da tako delovanje žepe le prazni, ne pa napolnjuje, kakor kako drugo „narodno podjetje“. Neodpustno je, da potem ko v tem pogledu nič ne store, imajo še tisto drzno čelo, tisto nesramnost, da se drgnejo ob požrtvovalne rodoljube, da jih napadajo, mesto da bi jih podpirali in posnemali.

V Podmelec je šel vrtojbenki Mrmolja minulo nedeljo oznanjat „agrarni“ evangelij. Gabršček in „agrarci“ so tako zapovedali. Mrmolja bo oblazil vse hribe. Na shodih se ljudstvu predstavlja za kmeta, kar pa Mrmolja ni. Svoj čas je delal polje, potem pa je kmetovanje pustil in bil trgovec v vrtojbenkem konsumu. Ko se je tega „meštirja“ naveličal, je začel se baviti s politiko, katere se

drži uže delj časa, znamenje, da politika Mermolju še največ nese. Ker Gabrček si ne upa več tako samooblastno po deželi nastopati, ker je njegov liberalizem med ljudstvom poznat kot slab groš, pošilja Mermoljo, da pripravlja po deželi teren za Gabrčekov liberalizem. Ko se pa na Mermoljevih shodih kateri državni kaj ugovarjati, mu predsedniki shodov, ki so navadno najhujši liberalci, vzamejo besedo. Tako se je zgodilo tudi v Podmelcu, ko je samošnji g. kaplan pobijal Mermoljeva izvajanja. Naša stranka je Mermolju prava grešnica, katero biča po shodih, med tem ko za liberalno nima surove besede. Pred časom so liberalci agrarce pobijali, sedaj lepo molčijo. Kaj to pomeni, ako ne bratsvo med „agrarci“ in liberalci! Vsakdo mora to sprevideti. Slepce je tisti, kdor veruje, da so agrarci neodvisni od liberalcev ali pa nasprotno. Saj jasno govorijo dejstva! Gabrček bi koj mahnil s kolom po tistem, kdor bi si upal sklicati shod — n. pr. v Tolminu. Tak shod je sklical Mermolja, in Gabrček je molčal. Da, saj so bili na shodu v Tolminu skoraj sami liberalci in na shodu je govoril liberalni učitelj Kačca o farških „kuharicah“ in „sgrarni“ poslušalci so temu ploskali. Agrarce ali liberalce je vseeno, ni razlike. Prepričani naj bodo „sgrarci“, da se jim ne bo posrečila več taka komedija, kakoršno so vprizorili začasa zadnjih deželnozborskih volitev z agrarizmom in liberalizmom.

Laški denarni zavodi in slovensko ljudstvo. — Slovenci na Goriškem imamo mnogo svojih posojilnic, skoraj v vsaki večji občini imamo svojo posojilnico in hranilnico, zraven teh imamo v mestu „Centralno Posojilnico“, ki dovoljuje, prevzema in dela večje denarne operacije. Prilike imamo torej dovolj, da se strežemo pri domačih denarnih zavodih. Uže delj časa opazujemo, da naše ljudstvo z dežele ima še mnogo opravka z laškimi bankami, ki dovoljujejo svoj dobiček za razna velelaška društva, ki imajo potalijančevalen namen. Na kratko rečeno: Tisti Slovenci, ki imajo le količkar opravka z laškimi denarnimi zavodom, pomagajo Lahom kopati grob za Slovence. Dobroznana laška „Cooperativa“ ima s Slovenci mnogo posla. Uže mnogo posestev, hiš, kmetij in drugega ima v slovenskem delu naše dežele. V mnogih občinah ima ta velelaška banka volilno pravico v starešinstvu. Pred kratkem je padla v njene roke spet neka hiša v goriški okolici. Le mal pogled v zemljiško knjigo zadostuje, in prepričamo se, koliko posla ima ta banka s Slovenci. Nam Slovincem tega treba ni. Imamo svoje denarne zavode. Mi „Cooperativi“ sicer ne rečemo nič, ona postreže, kdor pride. A slovenska nezavednost je še velika! Na nosu imajo svoje domače poštene, solidne in trdne denarne zavode, a gredo raje v mesto k drugorodcem, kjer je denar morebiti dražji, čas potratijo, še marsikaj zraven napravijo in zraven tega slovenstvo tlačijo. Tako znajo delati le Slovenci! Noben drug narod ne bi tega delal!

Kdo zna lagati? — „Soča“ nam je očitala, da farbamo. Ko smo ji pa v spomin poklicali, kako je ona o slov. ljudski šoli v mestu pisala, ter ji dokazali, da je ona farbala, pravi sedaj, da lažemo. Da smo pribili, kako je „Soča“ o istem predmetu in v istih okoliščinah različno pisala, sedaj tako, drugič pa ravno nasprotno, v tem vendar nismo lagali in če bo treba, bomo citirali dotična mesta iz „Sočinih“ člankov. — Če smo izvajali tudi posledice takemu pisanju, kdo nam more dokazati, da nismo imeli prav? Kdo zna tedaj lagati? Kar se tiče laži, naj le pometa „Soča“ pred svojim pragom, tu bode imela dovolj posla, saj smo ji mi že mnogo in mnogokrat laž dokazali.

Otročje je že tisto zatrjevanje, da „Soča“ piše vedno resnico. Proti koncu pripomni „Soča“: „Če se piše n. pr. o lumpu, se mu reče enkrat lump, drugič potep, tretjič slepar. Če praša, kaj je

prav za prav, se mu odvrne: to in ono, v tem slučaju to, v drugem to, vedno pa dobro zadet in označen po zasluženju“. Mi smo v zadnjem tozadevnem članku prepustili sodbo o „Sočinem“ pisanju čitateljstvu, nismo pa pričakovali, da se ta sodba izreče takoj in na tak primeren način. Veseli nas to, da „Soča“ sama sebe tako dobro pozna, kajti samospoznanje je prvi korak do poboljšanja.

Shod briških kolonov bo dne 24. t. m. po blagoslovu v Kozani pri krčmarju g. Fr. Dehenjaku št. 24.

Imenovanje. — Skofjaskim konzistorialnim svetnikom je imenovan veleč. g. dr. Fr. Ka. Knava, župnik-dekan v Cerknem. Čestitamo!

Bogoslovcev v goriškem centralnem semenišču je 70. Na tržaškoproskopsko škofijo jih odpade 22. Po božičnih praznikih je vstopil v goriško centralno semenišče g. Karol Purič iz Repentabra na Krasu.

Za po potresu ponesrečene Italijane so priredili na praznik sv. treh Kraljev tržaški Italijani dobrodelen sprevod z vozovi, ob kateri priliki so nabrali 30.000 K denarja in 2000 kvintalov raznega živeža, obleke itd. Vse to odpeljejo s posebnim parnikom v Mesino. Tržaški Italijani se kažejo res radodarne za ponesrečene brate. Nabrali so uže velikansko svoto denarja, 108 tisoč K.

Županski časti se je odpovedal župan iz Lokve pri Divači, g. Muha ml. Zakaj, ne vemo. Novi župan je posestnik g. Perharc.

Stroj je ujel 16-letnega delavca Ferdinanda Kocjančiča v podgorski tovarni v desno nogo. Poskušal je na vse načine, da bi se izognil nesreči. A stroj ga je tako trdno zgrabil, da mu je zlomil desno nogo. Zdravi se v bolnišnici usmiljenih bratov v Gorici.

Pod voz je padel 8 letni Franc Makovec iz Št. Andreža in sicer na Tržaški cesti. Peljal se je v šolo v Gorico. Ne ve se kako, je padel z voza in kolo mu je šlo preko leve noge. Prepeljali so ga v bolnišnico usmiljenih bratov.

Sneg je zapadel minolo noč po naših hribih v še precej veliki množini. Hrib sv. Valentina se ponaša z belo kapo. Tudi hrib nad Renčami je bel. — Vreme danes mrzlo. Dežja sicer je nekaj padlo v petek zvečer in po noči, a ne toliko, da bi voda prišla v vodnjake. — Okoličani in tudi drugi se še vedno poslužujejo vode iz Soče in iz Vipave. Tudi v Gorici nimamo vode po vseh vodovodih. —

Električni tramvaj v Gorici, se odda javnemu prometu dne 15. t. m. — Tako se namreč govori po mestu. Poskušnje s tramvajem se nadaljejo. Cena vožnji bo baje sledeča: Z južnega kolodvora na državni 20 vin., po mestu pa 10 vin. Pred osmo uro zjutraj bo stala vožnja po mestu samo 6 vinarjev, in to zaradi delavcev in učencev.

Umrli so v Gorici v teku tega tedna in sicer: Karpi Henrika. Nauta Henrik, star 8 dni, Cijan Adema, stara 5 mesecev, Leszko Bronislav, dijak, star 19 let, Fabiani Italij, star 4 mesece, Gabrijelčič Zora, stara 4 dni. — V mestni ženski bolnišnici: Tomasin Ana, kmetica, stara 76 let, Bratina Pavla, kmetica, stara 23 let.

Goriška podružnica „Društva slov. prof. v Ljubljani“ priredi v sredo dne 13. t. m. drugo javno predavanje v veliki dvorani hotela „Pri zlatem jelenu“. Predaval bo g. prof. Ivan Košnik o času in njegovem merjenju (sestava koledarjev). Začetek ob 6. uri zvečer.

Statistika bolnih v goriških bolnišnicah. — V bolnišnici usmiljenih bratov je bilo koncem leta 1907 237 bolnikov. Med letom 1908 je bilo sprejetih 1362 bolnikov. Bolnišnico je med letom zapustilo 1201. Umrlo jih je v celem letu 170. Koncem decembra je ostalo v bolnišnici še 229 bolnikov. — V mestno žensko bolnišnico je prišlo iskat zdravlja lausko leto 807 bolnic. Med letom jih je umrlo 119, zapustilo bolnišnico pa 677.

Ljubček se opeknel. — Dne 7. t. m. je stal pred okrožnim sodiščem v Gorici 21-letni Karl Delpin iz Podgore. Ovadila ga je državnemu pravdnistvu neka Gertruda Brezigar iz Podgore, katero je Delpin po sili hotel imeti za svojo ljubico. Brezigar pa ga ni marala. Vsled tega ji je Delpin v poslednjem času večkrat grozil, da jo ubije, ako se ne odzove njegovi ljubezni. Brezigar, ne bodi lena, je to ovadila oblastim, ki so ga začele preganjati. In tako je stal dne 7. t. m. pred okrožnim sodiščem, katero mu je prisodilo 5 mesecev zapora, poostrelega z enim mesečnim postom. Časa bo imel torej dovolj premišljavati, da ni prav varno trkati na vrata, katera se nočejo odpreti.

Zvišana kazen. — Svoj čas smo poročali, da je bil od goriškega porotnega sodišča obsojen na pet let ječe znani Avgust Semolič, ki je napadel voznika Furlana blizu Devina ter streljal iz revolverja nanj. Semoliču je bila sedaj kazen zvišana na 10-letno ječo vsled rekurza.

Z zlomljeno desno roko je prišel te dni v goriško bolnišnico Josip Bevčar, star 47 let iz Kanala. V družbi z nekim drugim kmetom sta sekala razne čvrše. Eden teh čvršev je zadel Bevčarja v roko ter mu jo prelomil. Zdravit se je prišel v goriško bolnišnico.

Iz Št. Andreža se nam piše: Kot voščilo k novemu letu se je nabrala za telovadni odsek še precejšnja svota denarja, katerega so blagovolili podariti sledeče gg.: Lutman Jožef št. 4, 2 K; Zavadlav Janez 1 K; Lutman Andrej 1 K; Pauletič Jožef 1 K; Nanut Janez 1 K; Zavadlav Anton št. 123, 1 K; Zavadlav Fr. 1 K; Zavadlav Ant. 1 K; Paulin Fr. 1 K; Lutman Jožef 1 K; Tabaj Avg. 1 K; Lutman Benedikt 2 K; Zavadlav Jožef 2 K; Paškulin Franc 40 v; Zavadlav Jožef št. 172, 2 K; Davetak Matija 2 K; Hoban Jožef 2 K. Nabralo se je pa isti dan pri mizi v krčmi g. Paškulina še 4 K. Skupaj torej 2640 K. Gg. darovateljem Bog stotero poplačaj.

Nazdar!!!

Udom družbe sv. Mohorja priporočamo, naj kmalu plačajo udnino. Prosimo vse stare ude, naj ostanejo zvesti in nam še novih pridobe. — Čas vpisovanja je do 5. febr. t. l. Družba sv. Mohorja obeta za prihodnje leto krasne knjige. Število udov se ne sme zmanjšati. V Gorici se udnina plačuje pri cerkovniku stolne cerkve g. Jožefu Čigon-u.

Lokve 4. jan. Novo leto smo začeli s hudim mrazom. V južni Italiji podira hiše in mesta potres, pri nas pa hoče burja vse prevrniti. Tudi kri je tekla za praznike; a — hvala Bogu! — ne vsled pretepov, ampak vsled ledu, ki ga imamo več, nego dovolj, da se razbije kak nos... Bog pošlji k nam kmalu sv. Matija!

Ljubljana za po potresu ponesrečene. — Mestni svet ljubljanski je v svoji seji dovolil za po potresu ponesrečene Italijane 1000 K.

Pet jetnikov ušlo iz vojaških zaporov. In vojaških zaporov, nahajajočih je v veliki vojašnici v Trstu, sta v soboto na skrivnosten način izginila dva jetnika. V nedeljo zjutraj so pobegnili trije. Ko se je jetničar podal v celico, je videl, da so bile postelje prazne. Skozi luknjo, predrto v steno, so omenjeni trije prišli v sosednjo celico, iz katere se pride v veliko sobano. Tu so s silo odrgali ključavnico vrat in prišli na dvorišče, odkoder so potem splezali na ulico in zbežali čez mejo v Italijo. Eden teh namreč Ernest Gerzetič iz Trsta se je predstavil oblastniji v Vidmu, drugi štirje pa, namreč Karol Gerdol, Ivan Budinič, Egen Lanbe in Adolf Lenarduzzi, predstavili so se oddelku italijanske finančne straže v Nogeredu, kjer so trdili, da hočejo iti v Kalabrijo.

Socijalno-demokratski dnevnik „Il Lavoratore“ v Trstu je prenehal.

Roparji v Istri. Dne 3. t. m. so roparji Gregi Pauletič-u iz Kringe po dnevu na paši s silo ukradli vse ovce — 26 glav. Oca je pasel sam Grgo, prvi junak v župniji. Ko so se ovce nekaj od njega oddaljile, so roparji planili na nje, a drugi roparji so začeli streljati proti gospodarju ovac. Tako dolgo so proti njemu streljali, da so bile ovce odpeljane na varno mesto. Istega dne so tudi po dnevu na paši s silo vzeli vse ovce, 8 g'av, Ivanu Prem Iurčevu. Oca je pasel gospodar. Ako pojde tako naprej, kmalu ne bo nobene ovce več v župniji.

Veliki konjski semenj v Pazinu. Dne 26. februarja t. l. se bode odbrževal veliki deželni konjski semenj. Na tem semuju namerava vojna uprava nakupiti več konj v starosti od 4—7 leta, ki so 154—159 cm visoki in sicer po 700 kron jednega.

O potresu. V kleti trgovske banke (Banca commerciale) v Mesini so našli tri obleke kaznjencev. Zlati zaklad je pa skoraj ves izgubil. Skupno so našli le 20 milijonov.

Čeravno je preteklo že 13 dni odkar je potres razdejal mesto Mesino, posreči se rešilec vsejedno, da najdejo vsako toliko še kako živo bitje pod razvalinami. Tako so našli v torek 106 let staro ženico še živo, ki je pa takoj umrla ko so jo prenesli v bolnišnico. Istotako so tudi v sredoizpod razvalin potegnili nekega živega moža. Posebno se odlikujejo ruski mornarji pri rešilni akciji, kateri postavljajo v nevarnost svoje življenje. Zato pa pokleka ljudstvo pred mimo korakajočimi oddelki ruskih mornarjev. Ruski mornarji skušajo reševati žrtve, kjer je največja nevarnost. Njih ladje so znova polne ranjencev.

Potresni sunki se še vedno ponavljajo. Nekaj zidov se je zopet zrušilo. Ljudje, ki so ostali živi se vsled sunkov ponašajo, kakor bi bili besni.

Mesto Scila je razdejano in zapuščeno. Vseled strašna mrliškega smrada se ni možno približati mestu. Vojaki, ki so hoteli začeti z rešilno akcijo, so se morali vrniti.

Sunki se še vedno ponavljajo. V četrtek zjutraj je potresni sunek porušil zidove pokopališča v Mesini, ki je bilo eno najlepših v Italiji.

Tudi v imestu Palmi so novi potresni sunki v četrtek zvečer porušili mnogo že poprej poškodovanih poslopj.

Potres se ponavlja vedno tudi v Reggio di Calabria in okolici.

Skupna svota darov iz inozemstva znaša do sedaj 30 milijonov lir, od katerih je Amerika dala ravno polovico

Živ okamenel. V bolnici Mount Sinsi v New Yorku imajo malega bolnika, kateri je zdravnikom prava uganjka. Njegovi doljeni deli telesa so namreč že okameneli in tudi ostali deli telesa počasi okamenjuje. Zdravniki se za ta slučaj nepopisno zanimajo, kajti dosedaj je bilo na svetu, v kolikor pomni zgodovina, le osem takih slučajev. Bolnik je šest tednov staro dete Benjamin Boron. Dr. Carels C. Johnstone je pri konferenci zdravnikov Hudson countyja v Jersey City, N. J., navzočim pokazal malega bolnika in izjavil, da misli, da je izumil zdravilo za redko bolezen. — Po njegovem mnenju bode otroka ozdravil s tem, da mu vbrizgava toplo raztopljeno sol, ker s tem se vzdržuje normalna temperatura bolnih udov, tako da zamore kri zopet krožiti.

Rojaki!
Kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Rihard in Felix Majer

Dunaj II. Kaiser-Josefstrasse 30

erarni liferanti kupujejo in prodajajo seno, slamo, rezanico in krompir vsake vrste pod najugodnejšimi pogoji.

Velepodjetje prve vrste v lastnem obratu z lastno parno silo.

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec

v Podgori, na voglu
železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z **opeko**, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stikalnic itd.

Svoji k svojim!

Staroznana narodna tvrdba:

Anton Iv. Pečenko

GORICA, ulica Jos. Verdi 26

postreže pošteno in točno s pristnimi belimi in črnimi vini iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; potem s pylzenjskim pivom „prazdroj“ iz sloveče češke „Meščanske pivovarne“, in izbornim protivinskim pivom iz pivovarne kneza Schwarzenberga v Protivinu na Češkem, in sicer v sodčkih in steklenicah; z domačim pristnim tropinovcem I. vrste, lastnega pridelka v steklenicah.

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 lit. naprej franko goriška postaja.

Cene zmerne.

Pijanosti ni več.

Uzorec tega čudežnega izdelka „COZA“ se pošlje brezplačno.

More se dati v kavi, v mleku, v pivu, v vinu ali v jedilih ne da bi pivec to zapazil.

Prašek „COZA“ učinkuje čudovito, tako, da se pivcu pristudi alkohol in vse alkoholne in močne pijače. Ta prašek deluje tako mirno in gotovo, da mu ga smejo dati žena, sestra ali hči dotičnika, ne da bi on zapazil, kaj je resnično povzročilo njegovo zdravljenje.

Prašek „COZA“ je prinesel mir v tisočere družine, je rešil ogromno oseb sramote in ponižanja, da iz takih oseb je celo napravil čvrste, močne in vsakega dela zmožne ljudi. Ta prašek je že marsikatera mladeniča spravil nazaj na pravo pot sreče ter je podaljšal za mnogo let življenje mnogim osebam.

Zavod, ki poseduje ta čudodelni prašek, pošlje vsem onim, ki zahtevajo knjigo s 1500 zahvalami in en vzorec. Dopisuje se v nemškem jeziku.

Zajamčeno je, da je prašek popolnoma neškodljiv.

COZA ISTITUTE 62, Chancery Lane
London 257 (Anglija)
Na pisma je djati znamko 25, na dopisnice za 10 stotink

Kinematograf v dvorani „CENTRAL“

Veliki električni BIOSKOP

Internacionalno gledališče, živčnih, govorečih, pojočih in igrajočih podob. Umetniško in tehnično vodstvo: Arhitekt A. Tscherne.

Predstave ob delavnikih 3 velike predstave ob 5, 1/2, 7, in 8. uri zvečer. Ob nedeljah in praznikih prva predstava ob 10¹/₂ in popoldne ob 2, 3, 4, 5, 6, 7 in 8 zvečer.

Anton Kuštrin, trgovec v Gorici Gospoška ulica št. 25

prporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljšveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Znidaršič & Valenčič. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Poprava in komisijska zaloga dvokoles in živa nih strojev pri

Batjelu
Gorica
Via
Duomo
3-4.

Prodaja tudi na mesečne obroke. Ceniki franko. Stara dvokolesa se emajlirajo po ceni z ognjem.

Stavbena tvrdba Znidarčič & Stepančič

Gorica
Tržaška uica številka 29.

se prporoča sl. občinstvu in drugim korporacijam za izdelovanje vsakovrstnih stavbenih del.

Prevzema nadzorstvo in izdelovanje načrtov ter statičnih računov.

Za obila naročila se toplo prporočata

Znidarčič & Stepančič.

V Brdih

se prodajo lepo posestvo, ugodno za dveh ali treh kmetov. — V najem pa se odaste dve lepi stanovanji s prijetnim vrtom (jako ugodne za penzioniste).

Natančneje pove g. Anton Prinčič v Biljani

Rojaki! Spominjajte se ob vsaki priliki „Solskega doma“

Služkinja

od 22—28 let stara, katera bi tudi opravljala posel denarničarke se takoj sprejme v slušbo. — Več pove naše upravništvo

ZNIŽANE CENE!!

V S A K D O

ki pride na trg v Gorico nakupovat si razne potrebščine za zimo naj si v lastno korist ogleda poprej blago v solidni domači trgovini

I. ZORNIK v Gosposki ulici št. 11.

Tu dobi posebno veliko zalogo zimskih pletenin Jaegersraje, rokavic, nogavic, golenic, volnenih rut, volnenih in svilnenih šerp, kožuhovnih boa, gorskih podoblek vsake velikosti, volno i. t. d.

Najlepša zaloga bordur za obleke, svile, zamete pliša, in vsih potrebščin za šivilje; Pasove, moderce, dežnike, predpasnike, galoše i. t. d. — Vence cvetlice in pajedane za neveste. Usnjate torbice, toaletna mila, dišave, glavnike itd. — Gorke Himalaya čevlje vsake velikosti, posebno prporočljive proti trganju v nogah.

Ta teden znatno znižane cene.

ZNIŽANE CENE!!

V skladišču na debelo

Gorica Via Stretta 4.

Tovarniška zaloga platnenega in bombažnega blaga

Prodaja

novodošlo blago in sicer izjemno tudi posamezne cele kose od 10 metrov navzgor po tovarniški stalni ceni.

H. WALLAND.

= Izgotovljeno pohištvo =
lastnega izdelka priprosto
= in fino se dobi pri =

A. Černigoj-Gorica.

= Tržaška ulica 18. =

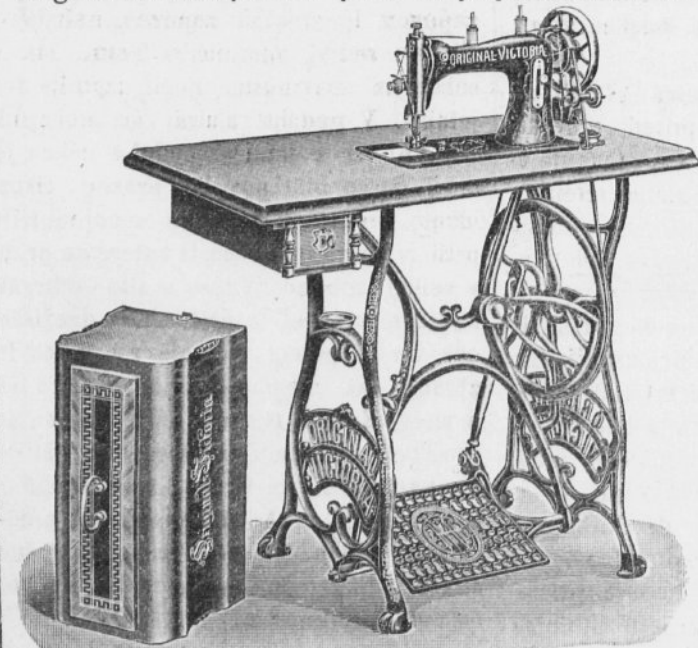
Izdeluje tudi stavbarska in cerkvenega dela.

Strojevni obrat.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovjšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Victoria struji delajo še po 10 letni uporabi brezšumno.

Original-Victoria struji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Victoria struji so najpripravnější za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdba stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Victoria struji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Victoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Victoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdbi,

Kerševani & Čuk Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.